

Гамбургско действие, първа картина.

Друг нестак изход от бедите. — Дълго
кавей говори! — Искам да умира,
ако не ми говорим за лекарство.

Брат Лоренцо. —

Спри, дъще! Виждам някаква наврива —
откачено тук така изтънение,
откачено тъй както е това,
както искам да отстраня.
И щом по-скоро имаш воля ти
на себе си да турим край сама,
отколкото да се венчаваш с графа, —
не се съмнявам, ти ще имаш смелост,
за да отблъснеш тоя срам далече
от себе си, да предприемеш нещо
на смърт подобно — ти, която днес
не се страхуваш от самата смърт,
опасността за да избегнеш. Смелост
щом имаш ти, лекарство ще ти дам.

Жулиета. —

О, по-добре от кулата да скоча,
отколкото стуря на Парис! —
или да бъда в път крадучи да бродя,
или в лъвета зидан вешкам; с дива,
ревливци лежки да ме вържат; пощам
да ~~се~~ заключават в костница, с ковчежки
пешливци хвърти керени и кости;
или да слеза в пресен гроб, където
ще ме покриват под един саван
с изтвеза — всичко по-предче кофто
не бих могла дори да слушам, днес
приема бих без страх и без съмнение,